
V karate rostete fyzicky i osobnostně, říká medička Kašparová

V karate rostete fyzicky i osobnostně, říká medička Kašparová

Anna Kašparová zvládá vedle náročného studia medicíny na Lékařské fakultě UK v Hradci Králové (LFHK UK) také karate na špičkové úrovni. Její zatím největší úspěch je první místo na mistrovství světa v roce 2019, které zvládla těsně před nástupem na vysokou školu. Přitom se ho ani nechtěla účastnit. „Ale za výhrami se neženu. Důležitý je pro mě pocit ze zápasu a vědomí, že jsem zúročila dlouhodobou přípravu,“ popisuje.

Ke karate se dostala jako malá holčička přes maminku. Šla se podívat na jeden z jejích tréninků a okamžitě ji chytl. „Chtěla jsem začít hned!“ směje se Anna Kašparová. Musela si ale pár let počkat, protože tehdy se ještě do oddílů předškoláci nepřijímali. V sedmi letech už to možné bylo, a tak šla okamžitě do náboru, který trvá rok. „Učíte se základy, postoje, a hlavně poslouchat a dodržovat pravidla. Pokud nerespektujete autority při tréninku, daleko se nedostanete,“ vysvětluje s tím, že právě tuto přípravu zúročila i v životě. I když je od přírody rázná a upřímná, naučila se, kdy má zmlknout. „U karate je zajímavé, že přestože jde o individuální sport, při trénincích jsme jeden tým – pokud jeden neposlouchá, odnesou to všichni,“ pokračuje Anna.

Prakticky od začátku trénovala se staršími kluky, což bere jako přednost, protože se mohla pořádně „vyprat“. V devíti letech jí trenér oznámil, že už ji v „béčku“ nemá co naučit a jestli by tedy nechtěla zkusit „áčko“, kde byli závodníci, kteří trénovali kumite (*tradiční forma zápasu z Okinawy, pozn. redakce*), zatímco v kata cvičí člověk bojové techniky sám a simuluje tak obranu proti několika imaginárním soupeřům. Katou se obvykle tréninky karate začínají.

Jenže Anička chtěla zápasit. „Byla jsem takový benjamínek otloukánek,“ vzpomíná. Starší kluci devítiletou holčičku nešetřili, což byla skvělá příprava na opravdové zápasy, kde proti sobě bojují vždy dvě dívky. „V žákyních nebyly některé holky zvyklé, že je někdo kopne, a rozbřečely se. Já jsem jela podle pravidel – v karate se samozřejmě smí kopat, ale někde se to v trénincích, zvláště u mladších dětí, nezkouší. A já měla zrovna jeden oblíbený kop, kterým když se trefíte na solar, může vás to úplně vypnout.“

Kop na solar vás úplně vypne

Na bolest jsou karatisté připravováni. V rámci tréninků si vzájemně okopávají nohy, mlátí se do zad, fackují... „Při zápase bolest ani necítíte, utlumí ji vyplavený adrenalin. Nezažila jsem, že bych

kvůli ní musela zápas skončit.“ Největší posun u ní nastal ve druhém ročníku na gymnáziu, kdy si sama „naordinovala“ větší nálož a poprosila trenéra, zda by kromě klasických tréninků pondělí-středa-pátek mohla chodit i úterky a čtvrtky. O víkendech pak měla závody. Dále začala dojíždět z rodné Litomyšle do Hradce Králové a trénovat s tamními ostřílenými „kumiťáky“. Tehdy pocítila zlepšení o několik procent.

V roce 2019 přišla příprava na maturitu, přijímačky na vysokou školu a také možnost účastnit se mistrovství světa v karate. „Ještě, než jsem se dozvěděla, že můžu na mistrovství světa startovat, jsem si domluvila cestu do Francie,“ vybavuje si Anička. Den před odjezdem skládala nutné karatistické zkoušky, protože pořadající organizace Skif vyžadovala od účastníků černý pásek. S intenzivní přípravou pak začala po návratu z dovolené čtyři dny před závody a v kategorii ženy do 20 let vyhrála.

Za vítězstvím se neženu

Po nástupu na medicínu v Hradci Králové musela tréninky omezit. „To, co jsem měla nacvičeno ze střední školy, šlo logicky dolů,“ přiznává studentka, ale nevypadá, že by ji to mrzelo. Bere to jako samozřejmé vyústění svého předchozího rozhodnutí. O jiném oboru neuvažovala a s individuálním studijním plánem nepočítala. Prostě chtěla dělat, co ji zajímá, což byla medicína, a k tomu to, co ji baví – karate. Je přesvědčená, že volila správně. Bojovým uměním se živit neplánuje, v České republice je to podle ní ostatně téměř nemožné. Chtěla by se věnovat neurochirurgii. „I když vím, že to není typicky ženská profese.“

Anna Kašparová je ale na zátěž zvyklá – překážky jsou pro ni výzvy a bere je s humorem. „I studium medicíny je sice těžké, ale vlastně i zábavné. Třeba moje latina! Mám spolužáka, který se jí učil na gymplu sedm let, já vůbec. Když jsem měla ve třetím ročníku volit mezi nepovinnou latinou a deskriptivní geometrií, zvolila jsem deskriptivu, i když už jsem věděla, že chci studovat medicínu. Nechtělo se mi učit staré citáty a složité pády. No, tak jsem teď s latinou trochu pozadu...“

Navzdory těžkému oboru, v němž je nutné zkoušky „vysedět“ několik týdnů u knih a na některá praktika můžete chybět jen jednou, se jí v prosinci podařilo zabodovat na mistrovství republiky a získat stříbro a bronz. „Jeden by řekl, že je to úspěch. Ale já už nejedu na výsledky. Pro mě je mnohem důležitější dobrý pocit z toho, že jsem s českou jedničkou v karate vedla opravdu vyrovnaný souboj, že jsem zúročila práci na trénincích, ale taky zjistila, co ještě mohu zlepšovat,“ říká Anna Kašparová.

Anna Kašparová

Pochází z Litomyšle, kde se od sedmi let věnuje karate v oddílu Shotokan Karatedo Litomyšl , ale od střední školy trénuje také s členy oddílu SK Karate Spartak Hradec Králové . I proto si vybrala ke studiu medicíny fakultu Lékařskou fakultu v Hradci Králové UK , kde začne druhý ročník. Karate je pro ni zábava, profesně by se jednou chtěla věnovat neurochirurgii. Mezi její největší úspěchy patří titul mistryně světa v karate, které získala v roce 2019 a druhé a třetí místo na mistrovství České republiky z téhož roku.